

РЕШЕНИЕ

№ 5731

гр. София, 29.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Арнаудова

ЧЛЕНОВЕ: Мария Николова

Весела Андонова

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **5485** по описа за **2012** година докладвано от съдия Калина Арнаудова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба подадена от К. С. Т. срещу решение от 10.04.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 20805 по описа за 2011 г., Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение (НО), 95-ти състав. С решението съдът е потвърдил наказателно постановление (НП) № 94351 от 20.09.2011 г. издадено от началник отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР), с което на Т., на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) е наложено административно наказание глоба в размер на 100, 00 лв., , за нарушение по чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП.

Касаторът сочи, че решението е постановено в нарушение на закона и при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – отменителни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК). Излага, че при постановяване на решението си съдът не е проявил необходимата активност за разкриване на обективната истина. От показанията на разпитания пред съда свидетел се установява, че преди съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН), същият не е извършил справка за издадено свидетелство за управление на моторно превозно средство (МПС) за категория „А“. Такава справка не

е била изискана и от съда в производството по делото. Обстоятелството дали лицето притежава или не свидетелство за управление на моторно превозно средство (СУМПС) се установява с официални документи, издадени от компетентните органи, но не и със свидетелски показания. Твърди се, че описанието на нарушението в обстоятелствената част на АУАН и НП не съответства на посочената правна квалификация – чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП, тъй като изискването за управление на МПС от категория „А“ се съдържа в чл. 150а, ал. 2, т. 2 от ЗДвП. Освен това в така издаденото НП липсва подробно описание на нарушението, не са описани обстановката, начинът и средствата за осъществяване на нарушението, конкретно настъпилите обществено опасни последици, които са необходими за установяване на механизма на формиране на правните изводи на наказващия орган и съответствието на фактическото и правното основание. По преписката не са приложени доказателства потвърждаващи твърдяното нарушение. Предвид изложеното моли съда да отмени решението на районния съд и потвърденото с него НП.

Ответникът – Отдел „Пътна полиция“ при Столична дирекция на вътрешните работи не изпраща процесуален представител и не взема становище по жалбата.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата и счита, че решението на СРС е правилно и законосъобразно.

Административен съд София – град, X-ти касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр. второ от ЗАНН и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Обжалваното съдебно решение е валидно и допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу оспореното наказателно постановление.

В атакуваното решение съдът е приел, че на 11.09.2011 г. около 17,40 часа, в [населено място] на КПП П., свидетелят С. - младши автоконтрольор към ОПП СДВР, спрял за проверка мотоциклет с рег. № С 4885 Х, който бил управляван от жалбоподателя Т.. При проверката било установено, че жалбоподателят не притежава свидетелство за управление на МПС, категория А, която е за управление на мотоциклети с двигател с работен обем над 50 кубика. На посочената дата на Т. е съставен АУАН за това, че на 11.09.2011 г., около 17,40 часа в [населено място] по Околовръстен път с посока от разклона за [населено място] към[жк]управлява мотоциклет „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] и на КПП П. е установено, че управлява, без съответната категория А, с което е нарушил чл. 150а, ал. 1 ЗДвП. Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП, с което на Т. е наложено административно наказание глоба в размер на 100, 00 лв. за нарушение на чл. 150а ЗДвП. Тази фактическа обстановка районният съд приел за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства и от показанията на разпитания по делото свидетел – С.. При така установената фактическа обстановка, съдът е приел, че от събраните по

делото доказателства се установява, че на 11.09.2011 г., около 17,40 часа жалбоподателят Т. е управлявал моторно превозно средство мотоциклет „М.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като не е притежавал свидетелство за управление на МПС, за категория А, която съответства на категорията, към която спада управлявания от него мотоциклет. Жалбоподателят притежава свидетелство за управление на МПС единствено категория „В" и „М". Поради това, съдът е приел, че жалбоподателят е нарушил разпоредбата на чл. 150а ЗДвП, която предвижда, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. С оглед на това, законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на жалбоподателя. Съдът е счел, че при съставяне на АУАН и НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В акта за установяване на административно нарушение, както и в наказателното постановление са описани ясно, конкретно и изчерпателно нарушението и обстоятелствата, при които е извършено, като са посочени и нарушените законови разпоредби. Размерът на наложеното наказание - глоба е определен в предвидения от закона минимален размер и съобразно изискванията на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН. Наказателното постановление е издадено от компетентен орган. С оглед на това, съдът е счел, че наказателното постановление е законосъобразно и следва да бъде потвърдено.

Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание, намира, че постановеното от районния съд съдебно решение е правило и законосъобразно. Не са налице наведените в жалбата касационни основания. Решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав.

Настоящият съдебен състав възприема установената от районния съд фактическа обстановка. Въз основа на нея по съществуващото на спора СРС правилно е приел, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява извършването от страна на К. С. Т. нарушение на чл. 150а, ал. 1 ЗДвП, поради което законосъобразно е ангажирана и административнонаказателната му отговорност на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 ЗДвП.

Районният съд правилно е приел, че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. НП и АУАН са издадени от компетентни органи в кръга на предоставените им правомощия. При съставянето на АУАН са спазени изискванията на чл. 42 от ЗАНН, а при издаването на атакуваното НП тези на чл. 57 от ЗАНН. Съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП, чрез индивидуализиране на нарушението, което се санкционира и установените обстоятелства, при които е извършено то.

Неоснователен е направеният в касационната жалба довод, че в производството пред въззивния съд не е установено дали Т. притежава или не СУМПС за категория „А“. Посоченото обстоятелство е било установено именно с официален документ - свидетелството за управление на МПС на Т.. Видно от съставения АУАН, в него е отразено, че Т. притежава свидетелство за управление на МПС единствено за категория „В“. В свидетелството за управление на МПС са отразени всички категории, които водача притежава и не е необходимо да се извършва допълнителна проверка за наличието им. В допълнение следва да се посочи, че от наказаното лице не се твърди, че то притежава валидно свидетелство за правоуправление за съответната категория – в случая категория „А“.

Неоснователно се явява и твърдението, че описанието на нарушението в обстоятелствената част на АУАН и НП не съответства на посочената правна квалификация – чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП. Нормата на чл. 150а, ал. 1 от ЗДвП регламентира, че за да управлява моторно превозно средство, водачът трябва да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. В случая от Т. е нарушена именно посочената разпоредба, тъй като той е управлявал МПС без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство, а именно – управлявал е МПС „М.“ с рег. [рег.номер на МПС], като не е притежавал свидетелство за управление на МПС, за категория „А“, която съответства на категорията, към която спада управлявания от него мотоциклет. Нормата на чл. 150а, ал. 2 от ЗДвП, посочена от касатора изброява единствено категориите на които се делят МПС. Предвид изложеното не е допусната нередовност при съставянето на АУАН и НП, доколкото словесното описание на нарушението съответства на посочената като нарушена правна норма и законосъобразно е ангажирана административнонаказателната отговорност на Т. на основание чл. 177, ал. 1, т. 2, пр. 1 от ЗДвП. Посочената норма предвижда административно наказание глоба от 100, 00 до 300, 00 лв. за водач, който управлява моторно превозно средство, без да притежава съответното свидетелство за управление. Правилно районният съд е посочил, че размерът на наложеното наказание „глоба“ е определен в предвидения от закона минимален размер и съобразно изискванията на чл. 27, ал. 2 от ЗАНН.

Предвид изложеното настоящият състав намира, че районният съд е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение, участието на извършителя и неговата вина.

По изложените съображения, настоящата инстанция приема, че не са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение. Касационната жалба се явява неоснователна, а решението следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на осн. чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, Административен съд София - град, X-ти касационен състав, след съвещание,

РЕШИ :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 10.04.2012 г. постановено по н.а.х.д. № 20805 по описа за 2011 г., Софийски районен съд, Наказателно отделение, 95-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.